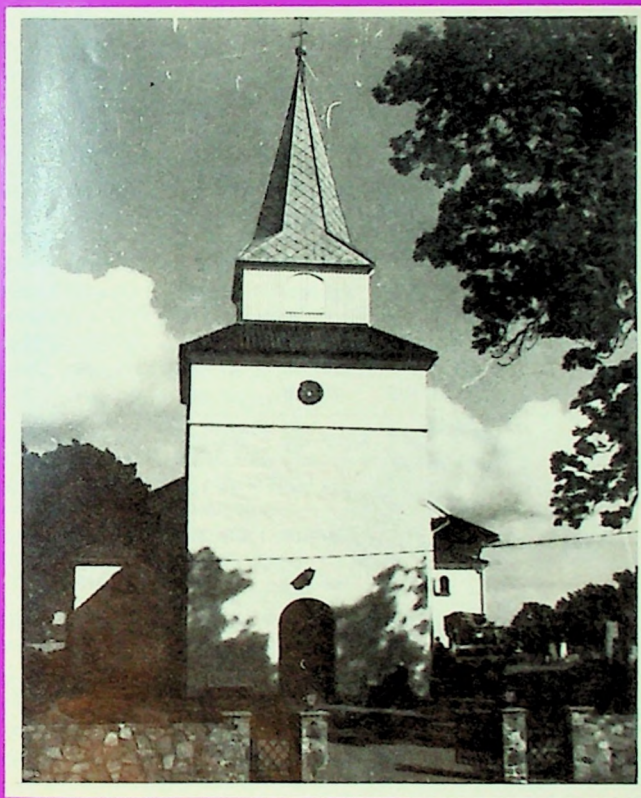

LYS OG LIV

Utgitt av
MENIGHETSFAKULTETET

NØTTERØY KIRKE

AKSJON FOR MF I TØNSBERG DOMPROSTI

Se midtsidene.

Nr. 7

OKTOBER 1981

47 Årg.

LYS OG LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Redaktører: Rektor Olav Skjevesland og administrasjonssjef Erling Servan. Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. Telefon: Sentralbord 46 79 00. - Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt.

Opplag dette nr.: 35 500.

Takk for din gave!

GAVER:	1/1-31/8		September		1/1-30/9	
	1980	1981	1980	1981	1980	1981
Personlige gaver	1 291 547	992 486	143 151	80 179	1 434 698	1 078 666
Givertjenesten	114 973	236 965	27 034	34 290	142 007	271 255
Sum personlige gaver	1 406 520	1 229 451	170 185	120 469	1 576 705	1 349 921
Offer/kollekt	675 322	813 858	66 416	59 460	741 739	873 317
Sum:	2 081 842	2 043 309	236 601	179 929	2 318 444	2 223 238
Foreninger	175 552	168 638	17 892	13 550	193 444	182 188
Bøsser og andre gaver	60 873	77 879	6 640	-	67 513	77 879
Sum «ordinære» gaver:	2 318 267	2 289 826	261 133	193 479	2 579 401	2 483 305
Testamentariske gaver	131 259	229 790	16 110	-	147 369	229 790
Sum	2 449 526	2 519 616	277 243	193 479	2 726 770	2 713 095
«MF gjeldfritt»	6 620	444 213	1 100	29 845	7 720	474 059
Total	2 456 146	2 963 829	278 343	223 324	2 734 490	3 187 154

Se også side 16 vedrørende hostgaven.

FORSIDEBILDET viser Nøtterøy kirke, som er hovedkirke i Nøtterøy prestegjeld i Tønsberg domprosti. Kirkens vestskip og tårnet utgjør de opprinnelige kirkebygg fra ca. år 1100. Kirken er senere utvidet mot øst som korskirke i 1839 og 1883. Se også bilde på midtsidene.

Gaver til Menighetsfakultetet er **SKATTEFRIE**, og kan fratrekkes i selvangivelsen.

Følgende bestemmelser gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,-, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktige inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,- eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 5 12 87 80 - BANKGIRO: 6038.30.18636

Det evige liv - skjult og åpenbart

Hver den som tror på ham, skal ha evig liv, Joh 3,15

Av nestformannen i MFs styre, dosent Eivind Osnes

Evig liv - hva er det?

Det er å leve med Jesus bestandig. Det evige liv begynner alt her og nå. Dette liv kalles hos Paulus for det skjulte liv med Kristus i Gud (Kol. 3,3). Det er skjult under et dekke av *motsetninger*: Alltid presset, men ikke knekket; i tvil, men ikke fortvilet; forfulgt, men ikke forlatt; slått ned, men ikke slått ut (2. Kor. 4,8-9). Slik er de troendes kår i denne verden. Dere skal hates av alle for mitt navns skyld, sa Jesus (Matt. 10,22).

Det skjulte liv er som en skatt i leirkar (2. Kor. 4,7). Guds kraft er skjult i en skjør beholder. Men det er dog Guds livgivende kraft. Derfor knekkes vi ikke, om vi enn presses. Paulus setter våre prøvelser inn i en dypere sammenheng: Vi bærer Jesu død på vår egen kropp, forat også Jesu liv skal bli synlig ved den (2. Kor. 4,10). Vi skal regne oss som døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus (Rom. 6,11). Frukten av vårt liv med Jesus her og nå er *helliggjørelse*. Og hva mer er - til slutt det evige liv. Rom. 6,22.

Her er det tale om det evige liv i dets *endelige* form. Da er det ikke lenger skjult: Men når Kristus, vårt liv, åpenbarer seg, da skal også dere åpenbares i herlighet sammen med ham, skriver Paulus (Kol. 3,4). Dette er fullendelsen av vårt samfunn med Jesus Kristus. Da er vi løst fra våre jordiske bånd og skal tjene og prise Herren dag og natt; vi skal ikke len-

ger sulte eller tørste, og sol eller brennende hete skal ikke lenger falle på oss. Guds lam skal føre oss til kilder med livets vann, og Gud skal tørke bort hver tåre fra våre øyne. Åp. 7,15f.

Det fullendte, *åpenbarte* liv med Kristus henger nøye sammen med det *skjulte* liv. Det er det *samme* liv. Og bare den som har fått del i det skjulte liv i Kristus, får gå inn til det åpenbarte livs herlighet: Dette er de som kommer ut av den store trengsel, og som har vasket sine klær og gjort dem hvite i Lammets blod (Åp. 7,14). Gud gi at vi må finnes blant dem!

Apologetikk - hva er det?

Av førstelektor, dr. theol. Tore Wigen

Mange unge, ikke minst av våre studenter, er opptatt av «apologetikk» for tiden. Hva er det? Selve ordet betyr «forsvarsteori». Ordet «apologi» betyr «forsvarstale». Poenget er bokstavelig at man «frasier» seg anklagene en rammes av. Saken det står om er forsvaret, ved tankens hjelp, for kristentroen og kirkenes tradisjoner, overfor vantroen og den verdsliggjorte kultur. Det unge engasjementet er preget av en frimodig tro på at apologetikk nytter. Vi har argumenter å føre i marken mot vantroen og ateismen. Vi har treffende og avslørende kritikk på hjertet overfor kulturutviklingen. Og vi har en godt bevitnet grunn for vår tro i og med Jesu oppstandelse. Apologetikken er kirkenes fortropp i kampen om den enkeltes tankeliv og kulturens dominerende idéer.

Troens tankeforsvar er gammelt like som det greske ordet «apologetikk». Det startet med oldkirkens kamp for folfeste i den greske og romerske hedenske verden. Apologetene, eller de apologetiske fedre, sto ofte selv med bena både i kristentroens og den hedenske filosofis verden. De spilte gjerne på sin egen omvendelse som en tankeomvendelse, fra den uklare filosofi til troens fulkomne visdom i Kristus, Guds «logos» og evige ord. Dette er tilfelle med den mest berømte av dem, Justin martyrt, en filosofiåpen gresk tenker. Han var den rake motsetning til f.eks. den kulturhistoriske latineren Tertullian. Det kompliserte apologetikken den gang at man måtte forsvare seg på to fronter, både mot den greske verdens vel etablerte visdom og jødedommens gamle visdom. Også for beskyldninger om umoral måtte de forsvare seg. Og forsvaret var en eksistenskamp og ikke bare en særinteresse hos kirkenes kultur-elite. De politiske forhold gjorde nemlig forfølgelse og martyrium til truende realiteter.

Egentlig er apologetikken enda eldre. Dens sak omtales hos Herren selv. Han gjør det klart at den apologetikk Gud kaller kirken til er bekjennelsen og martyriets apologetikk. I forfølgelsen som vil komme, skal disiplene bekjenne Jesu navn for anklagerne og stå fast. De skal ikke være engstelige, for Den Hellige Ånd skal gi dem ordene de trenger til forsvaret, Luk. 12,8-12 og 21,12-19. Vi vet også hvordan Paulus frimodig bekjente troen på sin oppstandelse frelser da han selv nærmet seg martyriet. I hans store apologier er bekjennelsen forenet med personlig vitneberetning og overtalelsesevne. Det han legger frem er større enn ham selv. Han er kalt og står i tjeneste for et urokkelig evangelium, og han har ingen egen råderett over sin forkynnelse, Apg. 22,1-20 og 26,1-29. Se også Paulus' og Peters misjonstaler Apg. 17,16-31 og 2,14-36.

I moderne tid ble apologetikk aktuelt på ny for alvor etter som kulturen og forskningen løsrev seg mer og mer fra det kristelige tros- og verdigrunnlag mot slutten av forrige århundre. Da ble oppgaven tatt opp av de liberale teologer. Deres apologetikk var svært ensidig innstilt på harmonisering av forholdet mellom det alminnelige ånds- og kristentroen. De tok alt de kunne spore av religiøsitet og trosinnslag i kulturen som tegn på et latent behov for kristendommens svar. I sin iver etter å harmonisere kulturforklaringen og kristendommen omtolket de også troen radikalt. For mange av liberalteologene var det like mye den apologetiske

harmoniseringsiver som den nye bibelkritikken som satte de grunnleggende trossannheter over styr. Apoloetikken gikk på troen løs, fordi de liberale teologer var bedre forankret i de moderne åndsstrømninger enn i de kristelige tanke tradisjoner.

Men så har pendelen svinget kraftig, fra Justin til Tertullian så å si. I alle fall er dagens apoloetikk helt annerledes kulturkritisk innstilt. Årsakene er flere. Vi har hatt to verdenskriger og nye teologiske skoler har blitt dannet. Den nye apoloetikken er ikke minst kritisk overfor forskningen der denne synes å kolliderer med de bibelske beretninger om skapelse, syndefall og undere i naturen. Her er denne apoloetikken biblisistisk eller fundamentalistisk innstilt, som vi sier, og rake motsetningen til liberalteologien. Den er også mer frimodig på tankens vegne. Og de såkalte «gudsbevis» har nå fått en renessanse. I disse «bevis» forsøker man å overbevise om Guds eksistens ved å trekke slutninger f.eks. fra hensiktsmessigheten i universet til en guddommelig intelligent planlegger bak det hele.

Den nye apoloetikken fortjener vår tillit på en helt annen måte enn de gamle liberale. Men den har samtidig en merkbar slagside ved at den er svært *intellektualistisk* og har for lite eller intet syn for *det ufrelste menneskes livssituasjon under lovens dom*. Her er den toneangivende nye apoloetikk klart reformert og ikke luthersk-evangelisk i sin grunnholdning. Best er den nye apoloetikken i sin frimodige argumentasjon for oppstandelsens historiske troverdighet. Dette er Det nye testaments viktigste apologetiske poeng. Både med henblikk på den nye apoloetikken, og generelt, vil vi i noen få punkter peke på saksforhold vi mener det er viktig å være klar over her:

1. Vi skal alltid være ferdige til å forsvare oss når vi kreves til regnskap for vårt håp, men vi skal gjøre det stillfarende og med ærefrykt. Vi må tåle personlig hån og, om nødvendig, lidelse, 1. Pet. 3,15. Ut fra denne

bibelske grunnoppskrift er det viktig å svare i tide og ikke i utide. Ikke all trosargumentasjon er ekte bibelsk trosforsvar. Ikke alt vi troende kan prestere av kløkt er god apoloetikk. Den gode apoloetikk er *det fastholdende vitnesbyrd*. Kristelige ideologiske propagandafremstøt eller politiske fremstøt er heller ikke uten videre bibelsk apoloetikk. Hos oss har vi en klar apologetisk situasjon for tiden i og med abortsaken. Balsfjordprestens forestående vitnesbyrd i retten må vi be blir et fastholdende vitnesbyrd og regnskap for det Guds ord har slått fast for alle tider - stillfarende og med ærefrykt.

2. Når vi avlegger vårt vitnesbyrd, er det selvfølgelig med adresse til de mennesker eller de instanser vi vet oss i konflikt med. Men vi må være klar over at det egentlig er for Guds ansikt vi forsvarer oss, sml. 2. Kor. 12,19. Det er nemlig Gud som er anklageren vi frykter. Overfor Gud er vi virkelig skyldige. Overfor ham har vi også en advokat som får oss frikjent. Men vi kan aldri ta det som noe selvsagt at vi er på Guds parti og representerer ham, heller ikke overfor mennesker som anklager oss som kristne. Det er svært mye opp igjennom tidene som med urette er forsvart i Guds navn. Derfor skal vår apologi føres med ærefrykt. At mennesker anklager oss, er ikke noe å bry seg om i forhold til at Gud anklager oss. Og frikjennelse blant mennesker er ingenting verd i forhold til frikjennelsen hos Gud. Apologetiske «nederlag» eller «seire» er alltid bare relativt viktige. Det avgjørende er utad at det er et sant vitnesbyrd som avlegges. For apologeten gir vissheten om frikjennelse hos Gud en dyp indre frihet: «La fare hen la gå, de kan ei mere få -.»

3. Angrep er det beste forsvar, heter det. Dette gjelder også i apologetikken, om det bare forstås rett. Det som er vår egen frihets grunn, evangeliet, kan vi bare forsvare ved å avlegge et stadfestende vitnesbyrd om. Her må vi vise til det troverdige ord profeter og apostler bevitner, Fil. 1,7. Derimot kan og bør vi gå offensivt til verks mot vantroens egne bastioner. Vantroens filosofiske, ideologiske og vitenskapelige festninger skal avsløres som falsk kunnskap om Gud, ved hjelp av den åndelige visdom Guds ord gir. De skal legges i grus, 2. Kor. 10,3-5. Apologetikken skal her være kirkens forlengede destruktive arm. Slik forkynnelsen av Guds ord, som lovens dom, er destruktiv i den gamle Adams liv hos den enkelte av oss, skal apologetikken være åndelig destruktiv i den gamle Adams kultur.

4. Hva er det viktigst å være klar over i våre anklageres situasjon? Svakheten i deres logiske argumenter? Nei, det viktigste er deres håpløse situasjon fordi de selv er under Guds dom uten å ville skjønne det. Våre muligheter til å nå frem med denne innsikt er ikke større i apologetikken enn i en vanlig forkynnelsessituasjon. Likevel må den eksistensielle avsløring være den overordnede målsetting, og all eventuell logisk avsløring underordnet. Angrep på troens folk for å være dumme og overtroiske er ikke den vantros livsproblem. Livsproblemet er alltid samvittighetslivet. Vår egen avsløring eventuelt av dumskap og selvmoetsigelse hos den vantro må aldri bli noen selvstendig målsetting. Det viktige er å rydde unna så lovens dom i Guds ord kan nå inn i samvittigheten, så han eller hun sier: «Jeg arme menneske!» Rom. 7,24 - se v. 14-23. Den levende Guds realitet be-

vitner seg for et menneske først for alvor når det rammes i samvittigheten. Og apologetikkens målsetting må innordnes under kirkens forpliktelse til å forkynne lovens dom rett for det uomvendte menneske.

5. Men hva om de slett ikke tror at det finnes noen Gud? Må ikke apologetikken først ta opp dette spørsmålet? Svaret kan synes logisk innlysende. Først må den alminnelige forutsetning (gudstro) bringes i orden, så kan det spesielle (kravet) presenteres. Men i Guds rike går det ikke slik til. Her kan ikke spørsmålet om gudstro løses fra spørsmålet om hvordan Gud er og hvordan vi kan finne nåde hos ham. Og Guds anklage er ikke teoretisk at den vantro har den ene eller den andre ateistiske verdensforklaring, men at han eller hun er ubotferdig i sitt hjerte og uten frykt for den levende Gud. Apologetikken bør ikke se det som store mål å tilbakevise ateisme teoretisk. Det vrimler av ufredste hedninger i verden som tror på både guder og djeveler i sin alminnelighet. Gudstro i og for seg frelser ingen. Også djevelen vet at Gud eksisterer, men han er Guds fiende. Heller ikke den gammeltestamentlige gudstro er noen frelsende tro i og for seg. Hadde det vært tilfelle, behøvdde ikke Paulus å ha avvist den jødiske lovfromhet som frelsesvei. Det er ikke gitt noe annet navn hos oss som vi kan bli frelst ved, enn Jesu Kristi navn, App. 4,12.

6. Men hva med de gode argumentene, «gudsbevisene»? Har de ingen verdi? Jo, brukt med skjønnsomhet kan de ofte være gode hjelpere. Og for den troende er naturen og skaperverket «den annen bok» som de gamle sa. Guds fingres gjerninger vitner om hans storhet og godhet, Salme 8,4. Men vi må være klar over ska-

perverkets tvetydighet. Tenk på alt liv som går til spille, all lidelsen, alle mulighetene som ikke realiseres. Vitner ikke dette logisk sett like mye om ufornuft eller vond vilje bak det hele? Og for mennesket som ikke har noe håp ut over dette liv, er det noen trøst i den teoretiske innsikt at det er sannsynlig at det finnes en Gud? Blir døden mindre bitter for det? - Alle slike spørsmål er det alene møtet med den levende Gud i hans eget ord som kan sette på plass.

7. Derfor er den gode apologetikkens hemmelighet alltid Guds ord. Dette er også hemmeligheten der mennesker virkelig overtales, og ikke stan- ser på halvveien som kong Agrippa, Apg. 26,28-29. For overtalelsen ut- gjør Guds ord også apologetikkens grense, i en spesiell forstand. Vi kan ikke forfølge Guds ord inn i hjertet på folk med noen slags apologetiske kunster for å forsterke dets effekt. Vi kan ikke forsterke virkningen av det forkynte Guds ord, verken ved logis- ke argumenter eller psykologisk inn- føling. Det vi da søker i tilfelle, er ikke noe annet enn å stjele lydhørhe-

ten for Guds skyld. Åndens virke i samvittigheten til anger og tro er knyttet til «det ytre ord», dvs. til det profetiske og apostoliske ord med dets bibelske mening. Våre egne ar- gumenter og vår egen følelsesutfol- delse er oftere et dekke mot Guds le- vende ord enn gode briller. Dette bør være et memento både for moderne apologetikk og karismatikk.

8. I en sum vil vi si at den gode apo- logetikk er det *fastholdende vitnes- byrd*. Apologetikk er forsvarskunst med fastholdelsens forpliktelse. Apo- logetikken har alt for ofte vært oppgi- velsens avsnitt av kirkens front mot vantroen. Men prøven Gud stiller oss på når vi nødes til forsvar, er å *fast- holde* det håp vi med Guds ord kan avlegge regnskap for og *fastholde* den vantro og den synd som vitner mot våre anklagere. Vår egen livssi- tuasjon er alltid at vi må klynge oss til evangeliet. Det forkynte evange- lium er grunnen vi står på. Ved det blir vi frelst, så sant vi holder fast ved det ord apostlene forkynte det med, 1. Kor. 15,1-2.

NYE BANKGIRONR. FOR MF:

Etter sammenslutningen mellom Andresens Bank A/S og Kreditkas- sen, har vi fått nye bankgiro nr. *Vennligst noter disse:*

GAVER: 6038.30.18636

FOLIO: 6038.05.58583

Aksjon for menighetsfaku

- fredag 6., lørdag 7. og

TØNSBERG MENIGHET:

Lordagsskole:

I Solvang-kirken (kl. 10.00-12.30).

Rektor Aasmund Dale: «Oppdragelse til tro?»

Prof. Edvin Larsson: «Den hellige Ånds liv og gjerning.»

Prof. Larsson vil legge opp «timen» som bibelstudium - deltakerne bør derfor ta med Bibel!

Høymesse:

Domkirken: Res. kap. Eriksen og fak. lektor Tor Johan Sørensen.

Solvangkirken: Domprost Dahl og prof. Edvin Larsson.

SEM MENIGHET:

Høymesse:

Slagen kirke: Sokneprest Christensen og rektor Aasmund Dale.

Ungdomsmøte:

Søndag kl. 18.00: Fak. lektor Geir Sørebø sammen med studenter.

SØNDRE SLAGEN MENIGHET:

Ungdomsmøte:

Lørdag kl. 19.00: Cand. theol. Atle Sommerfeldt.

Høymesse:

Søndre Slagen kirke: Res. kap. Bårnes og stud. theol. Svein Aarholt intimerer.

Vallø kirke: Sokneprest Lundby og prof. Magne Sæbø.

NØTTERØY MENIGHET:

Lordagsskole:

I Torød kirkestue (kl. 10.00-12.30).

Vit. ass. Klara Myhre: «Hvorfor og hvordan lese GT.»

Cand. theol. Atle Sommerfeldt: «Det ondes problem.»

Ungdomsmøte:

Teie kirke lørdag kl. 19.00: Studenter fra MF deltar.

Høymesse:

Nøtterøy kirke: Res. kap. David Gjerp og rektor Olav Skjevesland.

Teie kirke: Kallskap. Thorsen og fak. lektor Sverre Mogstad.

Torød kirke: Biskop Dagfinn Hauge og førstelektor Tore Wigen.

MF-fest:

Teie kirke søndag kl. 18.00: Prof. Magne Sæbø.

TJØME MENIGHET:

Høymesse:

Tjøme kirke: Sokneprest Thelle og fak. lektor Jan Schumacher.

et i Tønsberg domprosti

ndag 8. november 1981

MF-fest:

Hvasser kl. ??: Fak. lektor Jan Schumacher deltar. Søndag kveld. Med forbehold!

STOKKE MENIGHET:

MF-fest:

Prestegården Stokke kl. 19.00: Fak. lektor Karl William Weyde deltar.

Hoymesse:

Stokke kirke: Sokneprest Salomonson og fak. lektor Karl William Weyde.

Arnadal kirke: Sokneprest Holtskog og landssekretær Bjørn Tore Pettersen.

ANDEBU MENIGHET:

Hoymesse:

Kodal kirke: Sokneprest Hjermand og fak. lektor Geir Sørebo.

MF-fest:

Andebu menh. hus kl. 18.00: Fak. lektor Jofrid Wiik deltar søndag kveld.

RAMNES MENIGHET:

Hoymesse:

Fon kirke: Sokneprest Orstad og cand. theol. Haakon Korsgaard.

Dessuten er det prostisamling fredag kveld for prester i tjeneste og pensjonerte prester. Tid, sted og program vil foreligge senere.

MF's ØKONOMIRÅD FORTSETTER I EN NY TO-ÅRS PERIODE

Økonomirådet som ble oppnevnt av MF's styre vinteren 1979, for en periode på 2 år, har vist seg å være et nyttig rådgivningsorgan, både i forbindelse med fakultetets utgiftsposter og inntektsmuligheter. Styret har nå vedtatt å oppnevne økonomirådet for en ny 2-års periode, med følgende sammensetning:

Disponent John Larsen, formann,
(fra MF's styre).

Advokat Arne Flod.

Administrasjonsleder Jan H. Heitmann.

Rektor Inge Johansen, (fra MF's forstanderskap).

Dosent Anders Jørgen Bjørndalen,
(fra lærerrådet).

Ass. landssekr. Morten Samuelsen
(etter forslag fra studentutvalget).

Kontorsjef Aslak Fjndreng, sekretær.

Økonomirådets mandat er slik:

«Økonomirådet skal vurdere MF's økonomiske situasjon, med særlig sikte på å fremme forslag til styret om:

Tiltak som kan redusere utgiftene ved driften, herunder spesielt de finansielle utgifter, (pantegjelden m.v.).

Tiltak som kan øke MF's inntekter, med spesiell vekt på gaveinntektene, (f.eks. utvidet fast givertjeneste og utnyttelse av skattefritaksreglene for bedrifter), og større offentlig støtte.

Økonomirådet anmodes også om, som en av sine oppgaver å arbeide med boligpolitikken for de ansatte ved MF».

Økonomirådet tar med takk imot alle gode forslag som kan hjelpe til å styrke MF's økonomi, enten ved økte inntekter eller ved besparelser på utgiftene.

Fra økonomirådets første møte i høst: Fra venstre ved bordet: Bjørndalen, Heitmann, Flod, Larsen, Fjndreng, Johansen, Samuelsen.

God idé for uteksaminerte

Ideen om et «10-årsjubileum» fremkom fra flere hold i det «Julebrev» som vårt Praktikumskull (70-71) fremdeles holder liv i. (Det har ikke vært noen kontinuerlig linje.) Så ble det tatt et initiativ, og innbydelse gikk ut til 4 dagers familiesamling på landets eldste leirsted, Knattholmen ved Sandefjord. Vel halvparten av kullet - 16 - takket ja, og planene kunne settes ut i livet.

Spenningen var stor på forhånd. Hva er det vi gjør? Hvorfor komme sammen? Kjenner vi hverandre? Mange hadde ikke hilst på hverandre på 10 år. Men det gikk fint; ja, over all forventning. De ca. 80 deltagerne opplevde 4 flotte dager i meget godt fellesskap.

Programmet var enkelt. Oppgavene ble diktatorisk fordelt på forhånd, og ingen sa nei. Vi hadde bibeltimer over emnene: «Menigheten - utopi eller virkelighet?» og «Tjeneren og

hans Herre». Parallellt med disse var det samlinger med barna, fordelt på to aldersgrupper. Vi var mye sammen i familiesamlinger: daglig familieprogram, hvorav en familie-gudstjeneste, - og mye bading. Første kveld hadde vi en fin samtale med temaet: «Hvordan står det til?» Dagens situasjon ble konfrontert med forventningene fra Praktikumstiden. De to neste kveldene var viet de seriøse emnene: «Barn og menighet» og «misjon». Mens sluttkvelden selvfølgelig var selve Jubileumsfesten. Som ble avsluttet med nattverd-gudstjeneste i kapellet, med offer (eller skriftelig løfte om gave) til MF.

I en sum: arrangementet frister så absolutt til gjentakelse. Ikke minst av hensyn til de som ikke fikk oppleve årets begivenhet . . .

*Beste hilsen
for Praktikumskullet 70/71
Bjorn Nygaard*

Velkommen som student!

KRISTENDOMSKUNNSKAP: gir kompetanse til skole og menighetsarbeid. Grunnfag (1 el. 2 år) søknadsfrist 15. november. Mellom- og hovedfag, 15. desember.

TEOLOGISTUDIET: (6-7 år), frist 15. desember.

Ring studieveilderne tlf. (02) 46 79 00 eller skriv etter nærmere opplysninger: MF, Gydas vei 4, OSLO 3.

Er det noen du kan oppmuntre til å begynne?

Hva kan jeg gjøre for Menighetsfakultetet?

Jeg sitter med Lys og Liv nr. 6/81 foran meg jeg leser Erling Servans appell om å gi en høstgave til Menighetsfakultetet, og det er nødvendig, for det er over en million kroner i underskudd de første 8 månedene i inneværende år, og det er foruroligende. Jeg har spurt meg selv hva jeg kan gjøre, og jeg har min plan så lenge kreftene strekker til. Jeg kom til å tenke på at det i denne forbindelse er et spørsmål i første rekke til alle oss som har tatt sin teologiske embetseksamen der. Jeg føler det slik at vi har et spesielt ansvar. Vi mente vel noe med at vi studerte ved Menighetsfakultetet og da har vi også ansvar. Kjære MF-teologer (kjente og ukjente), mange av oss har god økonomi. La oss være rundhåndet når det gjelder Menighetsfakultetets økonomi så vi slipper dette millionunderskudd hver sommer. La oss gjøre hva vi kan enhver på vårt sted. Hvis vi løfter i flokk, trygger vi driftsbudsjettet, men ikke bare det, vi vil gjøre Menighetsfakultetet gjeldsfritt ganske snart, og administrasjonen vil puste lettere. Det er fremdeles 4¼ million kroner gjeld på huset, i oktober i fjor var det 6¼ million. Det er således til i sommer betalt 8 avdrag å kr. 250 000, dvs. 2 millioner. Tenk at et avdrag på kr. 250 000,- sparer Menighetsfakultetet for kr. 33 750,- i rentepenger hvert år. Så må vi be for Menighetsfakultetet at det til enhver tid har Gudkalte Kristusgrepne Menighetsfakultetsbevisste studenter. Skjer det har Menighetsfakultetet uanede muligheter.

Til slutt vil jeg henvise til artikke-

len i Lys og Liv nr. 8 for 1980 av Olaug og Rudolf Fiskerstrand, Ulsteinvik. Den var som skåret ut av mitt hjerte. Den hadde som overskrift: Vår oppgave og ansvar for Mengighetsfakultetet. Jeg er takknemilig for den.

Eugen Spydevold
fhv. landssekretær
for Menighetsfakultetet

Foto: Lys og Liv.

Eugen Spydevold tar imot kollekten til MF, på Haugetund, søndag 13. sept. 81.

Under festmøtet på kretsstevnet til Østfold krets av MF, var det formannen, sokneprest Johannes Mangersnes, som spurte Spydevold om han ville representere kretsen og MF når den store festforsamlingen ga sin gave til MF. En bedre representant kunne Mangersnes ikke ha valgt.

E. S.

VELLYKKET KRETSSTEVNE I ØSTFOLD

Østfold krets av MF hadde i år flyttet sitt årlige stevne fra 2. pinsedag til søndag 13. september. Det viste seg å være et heldig valg av stevnedag. Oppslutningen til forhandlingsmøtet fra foreninger og menighetsråd var større enn på mange år, og festmøtet ble virkelig en samlingsfest, med nærmere 200 deltakere. Sokneprest Johs. Mangersnes ble gjenvalgt som formann. Kretsstyret består ellers av: Bernt Søgne, Moss, Tor Martin Koppang, Skiptvet, Sylvia Rønning Johannessen, Onsøy, Leif Paus, Idd (ny), Gudrun Bråthen, Sarpsborg (ny), Bjarne Helgerød, Rakkestad (ny). Varamenn: Ørnulf Elseth, Var-teig, Sigrid Nilsen, Skiptvet og Reidar Hovland, Råde.

På festen deltok koret «Ny sang» fra Skiptvet under sine ledere, lærer Ole Andersen Holm (dirigent) og Inger Nora Holm (ved flyglet).

PRAKTIKUMS STAVANGER-TUR HØSTEN 1981

Praktikums tradisjonelle Stavanger-tur 3.-5. oktober ble en minneverdig reise. Et følge på ca. 60 kandidater, lærere og ass. landssekretær opplevde et tett og variert program. Det spente fra frokostmøte med informasjonsavdelingen i Phillips Petroleum, til orienteringer om Stavanger stift ved biskop Lunde, bispedømmerådsformann Alfred Egenberg og sekretæren Hugne Sjø - og til samvær med Misjonshøyskolens folk. Her ga høyskolens dekanus, Ove C. Hanssen, en tankevekkende forelesning om «Prestens betydning for reell menighetsvekst».

Søndag var det MF-kandidater og lærere på de fleste talerskoler i Stav-

anger-området. Mandag tok gen-sekr. Odd Bondevik og hans stab i mot oss i NMS' administrasjon.

Vi takker våre vertsfolk og alle som ellers var med og gjorde turen til en minneverdig og lærerik reise. Takk for forbønn og gaver! Vi kunne bringe med oss tilbake ca. 70 000 kroner til fakultetets drift. - Hjertelig takk!

Olav Skjevesland
rektor

Tor Johan Sørensen
fakultetslektor

Morten Samuelson
ass. landssekretær

Fra innskrivningen:

Allsidig bakgrunn, men nedgang i antall nye studenter

Pr. 5. september er det i 1981 skrevet inn 50 nye teologistudenter, hvorav 16 i vårsemesteret og 34 i høstsemesteret. Dette er en markert nedgang i forhold til de siste årene, da tallene på nye teologistudenter ser slik ut: 1980: 87 (22 + 65), 1979: 106 (22 + 84), og 1978: 107 (22 + 85).

Antall nye kristendomsstudenter innskrevet pr. 5. sept. er i alt 114, hvorav 48 i vårsemesteret og 66 i høstsemesteret. Dette er også en nedgang i forhold til tidligere år.

Til kateketseminaret har det meldt seg 8 studenter, hvorav 6 har delatt på det pedagogiske forkurset i august.

I likhet med tidligere år gis det nedenfor en oversikt over de nye teologistudentene. Navnelisten omfatter de som er innskrevet i høst, mens de summariske opplysningene vedrørende organisasjonstilknytning og aktiviteter gjelder hele gruppen i 1981, (vår- og høst-innskrivningen - i alt 50).

I alt 25 har vært tilknyttet Ungdomsforbundet, (NKUF), 21 lagsbevegelsen, (NKSS), 8 indremisjonselskapet, 4 vestlandske indremisjon, (DVI), 7 misjonssambandet, (NLM), 4 misjonsselskapet, (NMS), 2 speiderforbundet, (NSF), og 1 søndagsskoleforbundet. Det er relativt mange, (15), som har vært med i søndagsskolearbeid, men de er ofte ikke bevisst om de har noen organisasjonsmessig tilknytning. 2 av studentene har vært helt uten tilknytning til organisasjon.

Dekanus, professor Asheim, i innskrivningssamtale med stud. theol. Stein Vangen, Fåberg.

Studentene har hatt sin hovedaktivitet innenfor ungdomsklubb/foreningsarbeide, (25) og lagsarbeide, (21). Ellers har 13 vært med i Ten Sing, 10 i andre ungdomskor, 10 i speiderarbeid, 9 i forskjellige former for yngres/juniorarbeid, og 6 i barnearbeid.

6 har vært i ett-åringstjeneste, og disse har som regel deltatt i mange former for menighetsarbeid, bl.a. med konfirmanter, barnegrupper, ungdomsgrupper m.v.

La oss ta denne fine flokken av nye studenter med i vår forbonn. La oss be om at de må bli rett utrustet til tjeneste, under sin utdanning ved MF.

Listen over nye teologistudenter i høstsemesteret er slik:

Bispedømme:	Prestegjeld:	Navn:
Oslo	Torshov Sofienberg Oppsal Asker	Alve, Jan Karlsen, Ingeborg Synnøve Nevnland, Erling Bjørnstad, Skule
Borg	Borge Eidsberg Rakkestad Kråkstad	Ellingsen, Odd Gunnar Reymert, Øyvind Tønnes Afdal, Geir Sandhaug, Trond
Hamar	Tolga Fåberg Vang	Ryen, Jon-Olav Vangen, Stein Gjevre, Berit Rannveig
Tunsberg	Borre	Teigen, Arne Helge
Agder	Grim Oddernes Fjære Fjære Vestre Moland Vennesla Søgne Flekkefjord	Thomassen, Dagfinn Schjøth, Hans Erik Gran, Trond Lægdene, Stig Rune Fiskå, Ivar Djuve, Gunnar Svenning, Knut Fintland, Jon Aslak
Stavanger	St. Johannes Hinna Madla Skåre	Johannessen, Marit Plener Halvorsen, Bernt Paulsen, Inge Morten Styve, Geir
Bjørgvin	Landås Åsane Åsane Etne Stord Fusa Gloppen	Clausen, Anne Mathilde Breistein, Harald Berge Gading, Olav Furre, Astrid Skjæveland, Tore Eriksen, Gunnar Austrheim, Ivar
Nidaros	Frosta	Smørvik, Arne Magnus
Sør-Hålogaland	Bodø Andenes	Hauglid, Bergljot M. Aa. Andreassen, Tryggve
Nord-Hålogaland	Sørreisa	Finnset, Herborg Oline
Den Ev. Lutherske Frikirke: Sollie, Arnt Sigurd		
Metodistkirken: Stokken, Dag Olav		

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Takknemlighet foran en bunke postgirotalonger

Er det mulig at en bunke postgirotalonger kan virke oppbyggelig og trosstyrkende? Ja, det er sikkert. Det er nok mange, som i likhet med meg, har opplevet dette!

Nå i oktober måned har høstgavene strømmet inn til MF, både ved postgiro, bankgiro og i kontanter. Onsdag 7. oktober satt jeg ved skrivebordet med dagens post, og deriblant en bunke på mange hundre postgirotalonger foran meg - i alt kr. 82 965,-. Vel kr. 60 000- var gaver til virksomheten, og vel kr. 20 000,- til MF-Gjeldfritt. Denne dagen passerte gavene til MF-Gjeldfritt kr. 2 250 000,-, et nytt avdrag kan betales og gjelden reduseres til kr. 4 mill.

Tankene gikk til alle dere som har sendt gaver. Avsenderadressene denne dagen dekket hele landet, og litt av utlandet også. Skriften varierte fra korrekt maskinskrift til skjelvende håndskrift. Beløpene varierte fra kr. 10,- til flere tusen.

Bak alle disse talongene så jeg for meg en stor skare mennesker som i kjærlighet, omsorg og forbønn følger virksomheten på MF fra dag til dag. Jeg ble fylt av en inderlig takknemlighet og en dyp glede. For et privilegium å få oppleve dette! På lærersamlinger og administrasjonssamlinger på MF kan vi glede oss over dette sammen, og jeg føler trang til å sitere et par vers fra Paulus 1. brev til tessalonikerne, for å gi uttrykk for noe av det vi føler her på MF:

«Vi takker alltid Gud for dere alle når vi nevner dere i våre bønner. For Gud og Fars ansikt husker vi på dere og tenker stadig på hvordan deres tro viser seg i gjerning,» (1. Tess. 1,2-3a.)

Ja, sannelig - en bunke postgirotalonger kan være oppbyggelig og trosstyrkende.

Erling Servan

VÅRE BØNNE- EMNER

- Takk for alle gaver som i disse dager kommer til MF, både til virksomheten og til MF-Gjeldfritt. Be om at gavene må bli forvaltet rett, og fortsett å be for MF's økonomi.
- Takk for alle MF's foreninger, støttelag og prostikontakter.
- Be for møtene, festene, gudstjenestene og de andre samlingene under aksjonen i Tønsberg domprosti, 6.-8. november 1981.